

آیت الله ری شهری: اهل بیت برای تفسیر قرآن از همه منابع معرفتی استفاده می کردند

آیت الله محمدی ری شهری، رئیس موسسه دارالحديث گفت: روش اهل بیت برای تفسیر قرآن این بوده که به همه منابع معرفتی تکیه می کردند به بیان دیگر روش آنها جامع بوده است نه تک بعدی.

آیت الله محمدی ری شهری، رئیس موسسه دارالحديث گفت: روش اهل بیت برای تفسیر قرآن این بوده که به همه منابع معرفتی تکیه می کردند به بیان دیگر روش آنها جامع بوده است نه تک بعدی.

به گزارش خبرنگار مهر، مراسم رونمایی از کتاب «تفسیر اهل بیت» که توسط علیرضا برازش گردآوری و تدوین شده است امروز صبح در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی با حضور ناشران، نویسندگان و مسئولان مختلف برگزار شد.

آیت الله محمدی ری شهری، رئیس موسسه دارالحديث پس از سخنرانی حجت الاسلام خاموشی گفت: کتاب «تفسیر اهل بیت» و سایر آثار این چینی در جهت ترویج مکتب اهل بیت تهیه شده است و امیدواریم به عنوان مرجعی برای پژوهشگران قرار گیرد.

وی افزود: روش اهل بیت در تفسیر قرآن بهره گیری از همه منابع معرفتی در کنار اصول قواعد تفسیری است. براساس احادیث و روایات، آیات قرآن انقدر جامعیت دارد که جای حرف برای هیچ کسی نگذاشته است. براساس حدیثی که از حضرت علی (ع) موجود است حقایق و باطن قرآن و معارف را کسی جز خدا و راسخون در علم نمی داند. در راس راسخون در علم حضرت رسول (ص) و سپس حضرت علی (ع) است و معارف کسی جز این افراد نمی دانند.

تولیت آثار آستان مقدس حضرت عبدالعظیم الحسنی (ع) ادامه داد: اهل بیت برای تفسیر قرآن بر همه منابع معرفتی تکیه می کردند به عنوان مثال آنها علاوه بر آشنایی با ادبیات عرب، به علوم دیگری چون زبان شناسی، مبانی عقلی و... توجه داشتند به بیان دیگر آنها یک روش جامع داشتند نه تک بعدی.

آیت الله محمدی ری شهری گفت: هنر فهم حقایق عقلی در قالب مثال یکی دیگر از فنونی است که مفسران باید از آن برخوردار باشند. به عنوان مثال یک روز فردی از حضرت علی (ع) پرسید منظور از «وجه خدا» در آیه کلّ شیء هالک إلا وجهه چیست؟ حضرت برای تفسیر این آیه با هیزم آتشی روشن کرد و از فرد پرسید روی آتش را به من نشان بده و بعد با توضیح و استفاده از آتش به عنوان مثال وجه خدا را به او توضیح داد. بنابراین مفسران باید بتوانند امور عقلی را در قالب حسی بیان کنند.

وی در ادامه با اشاره به اینکه گونه های مختلفی برای تفسیر وجود دارد توضیح داد: حدود ۲۰ گونه و روش برای تفسیر وجود دارد که بنده به اجمال از آن می گذرم ولی توضیح مفصلش در جلد سوم «شناختنامه قرآن برپایه قرآن و حدیث» وجود دارد؛ تفسیر براساس شان نزول آیه، تفسیر قرآن به وسیله خود قرآن و آیات آن، تفسیر لفظی، تفسیر عملی، تفسیر شهودی، تفسیر مفهومی، تفسیر مصداقی، تفسیر عقلی، تفسیر فقهی، تفسیر علمی و تجربی، تفسیر تاریخی، تفسیر تمثیلی، تفسیر متشابهات، تفسیر باطنی، تبیین احکام، تبیین عمومات، تبیین اشارات، تبیین آیات منسوخ (که بحث بسیار مفصلی دارد)، مبارزه با تفسیر نادرست و تفسیر قرآن بدون اشاره به آیه خاص.

رئیس موسسه دارالحديث در پایان گفت: همه آیات و روایات ریشه در قرآن دارد؛ به عنوان مثال در دو کتاب تفسیر غرالحکم و تفسیر ثعمانی که خیلی از سندشناسان آن را قبول ندارند اشاره شده که علم ریشه در ایمان دارد؛ در قرآن هم آیاتی براین مبنا داریم که علم و ایمان برادر یکدیگر هستند و برخلاف گفته خیلی از روشنفکرانها هیچ ضدیتی باهم ندارند. امیدواریم اثر گرانقدر «تفسیر اهل بیت» هم به عنوان تفسیر تازه ای که وارد حوزه نشر شده مورد استفاده پژوهشگران قرار بگیرد و مورد استقبال واقع شود.